

10. De Forenede Nationers telekommunikationssystem.

(Dagsordenens punkt 47).

5. plenarforsamling havde ved en resolution af 12. december 1950 vedtaget, at generalsekretæren skulle fortsætte med at gennemføre et begrænset telekommunikationssystem uden direkte udgifter for De Forenede Nationer og afgive en beretning om sagens udvikling til næste plenarforsamling. Denne beretning blev drøftet af 5. udvalg den 7. januar 1952 og suppleret med yderligere mundtlige udtalelser fra sekretariatets side. Det fremgik heraf, at generalsekretæren overensstemmelse med resolutionen havde undersøgt mulighederne for at opnå frivillige bidrag til gennemførelse af det påtænkte system, men at han ikke var i stand til at opgive positive resultater af sine bestræbelser og heller ikke ventede sådanne i nær fremtid. — Derimod var det lykkedes uden yderligere udgifter i betydelig grad at fremme den direkte forbindelse mellem udsendte kommissioner, specielt fra kontoret i Genève.

Udvalget indstillede med 41 stemmer mod 5 til plenarforsamlingen at godkende generalsekretærens beretning.

Forsamlingen vedtog den 12. januar 1952 den foreslåede resolution med 46 stemmer mod 0, medens 5 afholdt sig fra at stemme.

11. Likvidering af det internationale institut for intellektuelt samarbejde.

(Dagsordenens punkt 61).

Dette punkt var optaget på dagsordenen efter forslag af den franske regering. Et af den franske delegation fremsat resolutionsforslag blev på 5. udvalgs møde den 30. januar 1952 nærmere begrundet af den franske repræsentant, som gav en række oplysninger om sagens forhistorie. Disse oplysninger suppleredes af repræsentanter for De Forenede Nationers sekretariat og for UNESCO.

Det internationale institut for intellektuelt samarbejde virkede i mellemkrigs-tiden under Folkeforbundets auspicer i

Paris. Instituttets aktiver skulle i henhold til Folkeforbundets forsamlings resolution af 18. april 1946 og De Forenede Nationers plenarforsamlings resolutioner af 12. februar og 7. december 1946 overføres til De Forenede Nationer. En endelig likvidation af instituttet havde imidlertid aldrig fundet sted, og formålet med det franske forslag var at skabe det formelle grundlag herfor. Plenarforsamlingen skulle bemyndige De Forenede Nationers generalsekretær til at overdrage UNESCO fuld ejendomsret til samtlige instituttets aktiver under forudsætning af, at UNESCO påtog sig at gennemføre en likvidation. Beslutningen ville ikke medføre finansielle forpligtelser for FN's medlemmer.

Den danske delegation gav sin tilslutning til forslaget og erindrede samtidig om den betydelige støtte, Frankrig dels gennem finansielle bidrag til instituttet, dels gennem de fremragende franskmænd, der har arbejdet for dette, havde ydet dette institut.

Resolutionsforslaget blev i 5. udvalg godkendt med 33 stemmer. I plenarforsamlingen vedtoges det den 4. februar 1952 med 51 stemmer (deriblandt de nordiske landes).

12. Forholdsregler til forkortelse af plenarforsamlingens varighed.

Den norske delegation tog henimod slutningen af 6. plenarforsamling initiativet til en ny drøftelse af spørgsmålet om forholdsregler, der kunne træffes, for at forkorte plenarforsamlingens varighed*). Birma, Cuba, Ecuador og Island var medforslagsstillere til et forslag om at nedsætte et særligt ad hoc-udvalg bestående af repræsentanter for 9 medlemsstater, der skulle undersøge mulighederne for at begrænse de ordinære samlinger til højst 7 uger.

Resolutionsforslaget kom til behandling i 5. udvalg den 1. februar 1952. Flere dele-gationer udtrykte deres sympati for den tanke, der lå til grund for forslaget, men der blev på den anden side rejst forskellige indvendinger. Generalsekretærens repræsentant

*) Jfr. beretn. 3. saml. s. 54—56 om hurtigere arbejdsmetoder for plenarforsamlingen.